

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 193.427 van 19 mei 2009
in de zaak A.129.657/X-11.194.**

In zake : de b.v.b.a. ILPALONA,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. JONGBLOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Jan Jacobsplein 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. ILPALONA op 22 november 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

1. het besluit van 13 september 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening waarbij het administratief beroep van de n.v. VERMEULEN wordt verworpen en haar de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van zes woningen op een terrein gelegen aan de Richard Goossensstraat te Edegem, kadastraal bekend sectie C, nr. 253/r, en
2. het besluit van 13 september 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening waarbij het administratief beroep van Rosalie VAN DE KELFT, Henriette VAN DE KELFT en Marie-Josée VAN DE KELFT wordt verworpen en hun de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van wegenis en riolering en een ontbossing op een terrein gelegen aan de Richard Goossensstraat te Edegem, kadastraal bekend sectie C, nrs. 253/r en 272/b;

Gelet op het arrest nr. 116.828 van 10 maart 2003 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting, op 16 april 2003 ingediend door de verzoekende partij;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 2007, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 2009;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JONGBLOET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De gegevens van de zaak

1.1. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen zijn de kwestieuze percelen gelegen in woongebied.

Het terrein is tevens gelegen binnen het beheersingsgebied van het bij koninklijk besluit van 27 februari 1991 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2 “Terelst”, waar het, ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten, in een zone voor gegroepeerde woningbouw ligt.

1.2. Op 25 februari 1999 beslist de gemeenteraad van de gemeente Edegem, op basis van een ontwerp van verkaveling van het kwestieuze terrein ingediend door de Studiegroep Omgeving en de kerkfabriek Sint-Paulus, het wegentracé van de voorziene verkaveling goed te keuren. Er wordt een overeenkomst gesloten tussen de gemeente Edegem enerzijds en de Studiegroep Omgeving en de kerkfabriek Sint-Paulus anderzijds omtrent de aanleg van de straten en de inrichting van de openbare groenvoorzieningen horende bij de geplande verkaveling.

1.3. Op 16 maart 1999 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem tot de afgifte van een verkavelingsvergunning aan de Studiegroep Omgeving en de voornoemde kerkfabriek.

1.4. Op 14 maart 2000 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem tot de afgifte van een bouwvergunning aan de huidige verzoekende partij voor het bouwen van zes woningen op het perceel nr. 253/r.

Op 6 juni 2000 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem tot de intrekking van de voornoemde bouwvergunning van 14 maart 2000.

1.5. Op 24 november 2000 dient de Studiegroep Omgeving een aanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het

aanleggen van wegenis en riolering en voor de ontbossing op de percelen nrs. 253/r en 272/b.

Op 30 januari 2001 verklaart het college van burgemeester en schepenen zich in hoofdorde onbevoegd voor deze aanvraag en verwijst het naar recente nieuwe gegevens die een vergunning van het beoogde voorwerp in de weg staan.

Inzake de onbevoegdheid merkt het op dat de loten waarop de wegenis- en rioleringswerken zullen uitgevoerd worden, in onverdeeldheid toebehoren aan de consorten Van De Kelft en aan de kerkfabriek Sint-Paulus en dat, aangezien een kerkfabriek een openbare instelling is, de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en stedenbouw zelf exclusief bevoegd is om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Ondergeschikt merkt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem op dat er gevaar is voor wateroverlast en dat het gebied een zeer hoge natuurwaarde heeft als bosgebied.

1.6. Op dezelfde datum verklaart het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Edegem de aanvraag voor de bouw van zes woningen op het perceel nr. 253/r onontvankelijk.

Als grond wordt onder andere vermeld dat nog geen uitspraak is gedaan over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning inzake het aanleggen van wegenis en riolering en een ontbossing, aangevraagd door de Studiegroep Omgeving, en dat de verkavelingsvergunning nog geen uitvoerbaarheid heeft.

1.7. Op 5 maart 2001 wordt administratief beroep aangetekend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen tegen de weigeringsbeslissing inzake de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van wegenis en riolering en de ontbossing door de consorten Van De Kelft enerzijds, en tegen de weigeringsbeslissing voor de bouw van de zes woningen door de n.v. VERMEULEN anderzijds.

1.8. Bij gebrek aan beslissing van de bestendige deputatie richten de n.v. VERMEULEN en de consorten Van De Kelft zich tot de minister.

Op 13 september 2002 verwerpt de minister het beroep, ingesteld door de n.v. VERMEULEN, en weigert hij de vergunning voor het bouwen van de zes woningen op het perceel nr. 253/r.

Dit is het eerste bestreden besluit.

Op dezelfde datum wordt ook het beroep, ingesteld door de consorten Van De Kelft, verworpen en wordt de vergunning geweigerd voor het aanleggen van wegenis en riolering en een ontbossing op de percelen nrs. 253/r en 272/b.

Dit is het tweede bestreden besluit.

2. De ontvankelijkheid

2.1.1. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift het volgende aangaande haar belang :

“Beroepster sloot met de Dames Van De Kelft een overeenkomst tot aankoop van het bewuste terrein, met de bedoeling op dit terrein na uitvoering van de wegeniswerken de verkaveling uit te voeren door optrek van 6 woningen, die vervolgens zouden worden verkocht. (...)

Door de vergunningsweigeringen, leidt beroepster ernstige commerciële schade, wat haar belang om huidig verzoek tot schorsing van tenuitvoerlegging (sic) in te dienen aantoont”.

2.2. De rechtsvordering waarvan het specifieke opzet erin bestaat een geweigerd voordeel alsnog te verkrijgen, kan alleen worden ingesteld door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken. Alleen aan die persoon kan immers dat voordeel worden verleend.

De verzoekende partij betwist niet dat zij niet de indienster is van de kwestieuze aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en dat haar door de bestreden beslissingen niets werd geweigerd. Derhalve beschikt zij niet over de vereiste hoedanigheid om de nietigverklaring van de bestreden besluiten te vorderen.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op een “ernstige commerciële schade”, dient te worden vastgesteld dat dit vreemd is aan de voorwaarde met betrekking tot de vereiste hoedanigheid.

Het beroep is niet ontvankelijk.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot
nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negentien mei 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.